

царь единъ пророкъ, и рече: Така говори Господь: Видиши ли всичко това голъмо множество? ето, азъ го прѣдавамъ въ раждѣ-тѣ ти днесъ: и ще познаешъ че 14 азъ съмъ Господь. И рече Ахавъ: Чрѣзъ кого? А той отговори: Така говори Господь: Чрѣзъ слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ. Тогазъ рече: Кой ще начне сраженіе-то: И отвѣща: Ты.

15 Тогазъ изброя слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ, и тѣ бѣхъ двѣстѣ и тридесетъ и два; и слѣдѣ тѣхъ, изброя всички-тѣ людѣ, всички-тѣ Израилевы сынове, седмъ тысячи. И излѣзохъ около 16 пладне. А Венададъ *піеше и описваше ся въ шатры-тѣ, той, и царіе-тѣ, тридесетъ-тѣ и два царіе, союзници-тѣ му. И излѣзохъ първи слугы-тѣ на князове-тѣ на области-тѣ: и проводи Венададъ да ся научи: и възвѣстихъ му, и рекохъ: Мажіе 18 излѣзохъ изъ Самаріїжъ. А той рече: Ако сѧ излѣзли мирно, хванѣте гы живы: а ако сѧ излѣзли за бой, пакъ гы живы 19 хванѣте. Излѣзохъ прочее изъ градъ-тѣ, слугы на князове-тѣ на области-тѣ, 20 и воинство-то което гы слѣдуваше. И порази всякой человѣкъ-тѣ си: и Сиріяни-тѣ побѣгнхъ: и гони гы Израиль: а Венададъ Сирійскій царь ся отвѣра на конь 21 съ конницы-тѣ. И излѣзе Израилевы царіе, та порази конницы-тѣ и колесни-цы-тѣ, и направи на Сиріяны-тѣ голъмо 22 поразеніе. И дойде пророкъ-тѣ при Израилевъ-тѣ царь, та му рече: Иди, укрѣпи ся, и размысли, та виждъ що ѿда направиши; защото ^{въ} завращаніе-то на годинѣ-тѣ Сирійскій царь ще възлѣзе противъ тебе.

23 А рабъ-тѣ на Сирійскій-тѣ царь рекохъ му: Тѣхни-тѣ богове сѫ богове пла-нинскы: заради това ся прѣукрѣпихъ противъ насть; но ако направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, непрѣмѣнно ще ся прѣ-24 укрѣпимъ ный противъ тѣхъ. Направи прочее това иѣшо; извади царіе-тѣ вся-25 кого отъ мѣсто-то му, та турй вмѣсто тѣхъ войводы. И ты си събери войскъ, колкото войска ти загынхъ, и конь вмѣсто конь, и колесницѣ вмѣсто колесни-ци: и нека направимъ бой съ тѣхъ въ поле-то, и непрѣмѣнно ще ся прѣукрѣ-26 имъ, та направи така.

27 И въ завращаніе-то на годинѣ-тѣ, изброя Венададъ Сирійцы-тѣ, и възлѣзе ^{въ} Афекъ, за да направи бой противъ Израиля. И Израилеви-тѣ сынове ся изброяхъ, и ся приготвихъ та отидохъ да гы посрѣдникътъ; и расположихъ станѣ-тѣ си Израилеви-тѣ сынове спрѣцъ тѣхъ като двѣ малки кози стада: а Сирійци-тѣ

28 испѣлихъ земѣж-тѣ. И дойде Божій-тѣ человѣкъ, та говори на Израилевъ-тѣ царь, и рече: Така говори Господь: Понеже Сиріяни-тѣ рекохъ: Іеова е Богъ на планини-тѣ, а не Богъ на долове-тѣ, заради това ѡще прѣдамъ въ раждѣ-тѣ всичко това голъмо множество, и ще 29 познаете че азъ съмъ Іеова. И бѣхъ ра-сположени въ станъ едини спрѣцъ други седмъ дни. И въ седмый-тѣ день станж сраженіе: и поразихъ Израилевъ-тѣ сынове Сиріяни-тѣ сто тысячи пѣщи въ 30 единъ день, А останжли-тѣ побѣгнхъ въ Афекъ, къмъ градъ-тѣ: и падицѣ стѣна-та вързъ двадесетъ и седмъ тысячи отъ останжли-тѣ мажіе. И побѣгнхъ Венададъ, та вѣзъ въ градъ-тѣ, и скры ся изъ кѣль въ кѣль.

31 И рекохъ му раби-тѣ му: Ето сега чухмы че царіе-тѣ на Израилевый-тѣ домъ сѫ милостиви царіе: ^и да туримъ прочее врѣтица на чрѣсла-та си, и вѣжъ на главы-тѣ си, и да излѣземъ прѣдъ Израилевъ-тѣ царь: негли бы ти подарили жи-вотъ-тѣ. И прѣпасахъ съ врѣтица о-коло чрѣсла-та си, и съ вѣжъ на главы-тѣ си дойдохъ при Израилевъ-тѣ царь, та рекохъ: Рабъ-тѣ ти Венададъ говори: Нека живѣе душа-та ми, моліхъ. И рече: 32 Живъ ли е още? братъ ми е. И мажіе-тѣ зѣхъ това за добъ знакъ, и побѣзахъ да ^и повторять това ѡще излѣзе изъ уста-та му: и рекохъ: Братъ ти Венададъ. И рече: Идѣте, довѣдѣте го. И когато дойде при него Венададъ, той го вѣскачи на 33 колесницѣ-тѣ си. И рече му Венададъ: ^и Градове-тѣ, които зѣ баща ми отъ ба-щъ ти, ще ти гы отдамъ: и ще си на-правиши стѣгды въ Дамаскъ, както на-34 прави баща ми въ Самаріїжъ. И азъ, рече Ахавъ, ще тя пустижъ съ тойзи уговоръ. Така направи уговоръ съ него, и пустижъ го.

35 А единъ человѣкъ ^и отъ сынове-тѣ на пророци-тѣ рече на близкій-тѣ си ^и съѣсть слово Господне: Удари мя, моліхъ. Но не 36 рачи человѣкъ-тѣ да го удари. И рече му: Понеже не послуша ты гласъ-тѣ Го-сподень, ето, като търгнешъ отъ мене, лъвъ ѿда порази. И като търгнѣ отъ него, ^и намѣри го лъвъ, и порази го. Намѣри сеятѣ другого человѣка и рече: Удари мя, моліхъ. И человѣкъ-тѣ го удари, 37 и съ ударъ-тѣ направи ранж. Тогазъ си отиде пророкъ-тѣ, та чакаше на путь-тѣ за царя, прѣличицъ съ покровъ на очи-38 тѣ си. И ^и като минуваше царь-тѣ, той извѣка къмъ царя и рече: Рабъ-тѣ ти излѣзе въ срѣдъ сраженіе-то: и ето, е-динъ человѣкъ като свѣрниж на странж, доведе единого при мене и рече: Пази то-

^е Ст. 28.^и Ст. 12. Гл. 16; 9.^и 2 Цар. 11; 1.^е Ин. Нав. 18; 4.
^и Ст. 13.^и Быт. 37; 34.^е Еср. грабицъ ѿ изъ него.
^и Гл. 13; 17, 18.^и Гл. 15; 20.^и Гл. 13; 24.^и 4 Цар. 2; 3, 5, 7, 15.^и Виж. 2 Цар. 12; 1 и др.